Revista d'Etnologia de Catalunya _ Juliol 2012 _ Núm. 38

Obituaris

In memoriam
Josep Crivillé i Bargalló

En Josep Crivillé i Bargalló (1947-2012) era etnomusicòleg, compositor i professor de música. Vinculat a l'Orfeó Català des de petit va rebre allí la seva primera formació musical, la qual va continuar al Conservatori Municipal Superior de Música de Barcelona d'on va ser-ne professor al llarg de 30 anys. En l'àmbit de la musicologia i etnomusicologia va ser deixeble d'Higini Anglès, Joan Tomàs (a Barcelona) i Claudie Marcel du Bois (a la Sorbona de París). Va treballar al Centre Superior d'Investigacions Científiques a la Unitat d'Investigació Musicològica, i ha estat vinculat al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya com a col·laborador durant 25 anys. L'any 1987 va posar en marxa la Fonoteca de Música Tradicional Catalana (FMTC), un projecte de gran abast en el si del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana amb l'objectiu de recollir el major nombre possible de materials de música popular tant vocals com instrumentals de Catalunya a través del treball de camp (enregistraments sonors) i la recerca arxivística. Va ser membre del Consell Assessor de la *Revista d'Etnologia de Catalunya* i del Consell de la Cultura Popular i Tradicional.

Fotografia a la Val d'Aran, 2011

En Josep Crivillé, de posat reservat i silenciós i amb una gran qualitat humana, ha fet una gran feina en el Centre, concretament des de l'FMTC. Aquest projecte ha pivotat sobre tres potes: la recerca o recol·lecció, l'inventari o catalogació informàtica, i l'estudi i difusió dels fons sonors i arxivístics obtinguts. Cal destacar la col·lecció discogràfica amb els seus 13 títols publicats distribuïts en 5 sèries: Documents testimonials – recerca directa, Temes monogràfics, Festes tradicionals, Documents recuperats i Mostres de música tradicional. També cal assenyalar la seva col·laboració amb els comentaris musicals en la quasi totalitat dels volums de la col·lecció "Calaix de Solfa". Els seus criteris metodològics quant a la recerca de camp, les seves conferències i nombrosos articles de temàtica etnomusicològica i sobre l'FMTC, han ajudat a prestigiar el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

La seva mort, el dia 21 d'abril de 2012, va ser sobtada i fulminant. Amb ell se n'ha anat tot un referent de l'etnomusicologia a Catalunya i dins l'àmbit hispànic. No oblidarem el seu mestratge com tampoc la seva presència qualificada entre nosaltres. ■